

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇВ
ЗДНАЙТЕСЬ!

Соціалістична Партія Канади:
Socialist Party of Canada.

Робітники в боротьбі згублять лише свої кайдани, а здобудуть цілий світ!
К. МАРКС.

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР.

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РОБОЧОГО ЛЮДУ

ПЕРЕДПЛАТА:
На рік \$2.00
Пів рік \$1.00
Чверть 60 цт.
Одно число 5 цт.
До старого краю . . \$2.20

THE RED FLAG

Socialist weekly paper for Ukrainian proletariat in Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
Червоний Прапор
(The Red Flag)
467 Manitoba ave.
Winnipeg, Man.

Рік I.

Вінніпег Ман. Вікторік Мая 19, 1908. ** Winnipeg, Man. Tuesday May 19, 1908.

Число 16.

J.D.HOUSTON.

Єдиним кандидатом на північний Вінніпег Товариш

* I. D. HOUSTON. *

добрий соціаліст і чесний борець за робочий парад!
Робітники! доложимо всіх своїх сил, а проведемо свого кандидата до Доміціального Дому! Нам лиш тоді полегша, коли відберемо машини в державну власність.

ВІДСВЯТКОВАННЯ 1 МАЯ В ВІННІПЕГУ.

Святковане 1 Мая в Вінніпегу, буде записане у „Історії Канади“ позаяк се день, якого вінніпегські мешканці не бачили від самого заложена міста.

Тут жите ішло монотонно досить довго...

І робітники знали своїх панів капіталістів, які давали їм роботу, а капіталіст знав своїх покірних робітників, котрі просились в него, щоб купували їх робочу силу. Та все перемінялось; та і тут повіяло іншим життям. Рух соціалістичний тепер, захопив цілу кулю земську і веї гинучі в ярмі капіталістів чуючи голос, який промовляв до їх сердець, они радо приступають в ряди соціалістів і розвивають стяг, який черводе немов кров, а тим пригадає робітництву, що їх то крові, їх то дорогого життя вже й немало пропали завдяки теперішньому фальшивому системови.

Голос соціалістів, те свята, євангеліє правди, те одинокі лікарство на гоєні людських ран, дісталоє до вінніпегських рабів капіталістичних і отверезило довго сляччих і звало до щирого та завзятого і певного бою, до бою за соціалізм. Тут завязались соціалістичні Льокалі, але з тих укр. ч. 2. завдяки тому, що сей народ найбільше натерпів ся, зате він лишне розвиває ся. І коли делегати від соціалістичних льокалів, та від груп анархістичних рі-

шились, що демонстрації еще не можна мати, позаяк грунт під но не готовий, то українські делегати знаючи сили між своїм людом заявили ся за демонстрацію, один з них а то тов. Ф. Шляхтин рішивсь оголошити демонстрацію на власну відповідальність. По чім взявсь щиро працювати роздаючи оголошення, що масвий мітинг відбудеть ся в північно-західнім Парку Ст. Джанс, о 11 год. рано, на який веак повинен явитись хто, бажає пізнати причини горя свого та взнати средства бородьби.

В означений час почавсь збирати народ на місце где повіяли Червоні Прапори, а коли вже було около 5.000, народу розпочавсь мітинг.

Тов. Ф. Шляхтин пояснив значіне 1 мая та користі з него для працюючих мас. Пояснив, що таке, дійствна бородьба та платформу соціалістів.

Потім говорили нині бесідники розумієсь в тім самім дусі.

Коли справа була досить добре пояснена веї присутні вичевики рішилиєсь пійти рядами т. є. демонструвати по улицах міста.

Несучі Хорогові та домагаче виступили наперед, а народ по 4 в ряді вирушив за ними в похід.

Веє зтварий демонструючих можна було читати, що часи рабства минулись, і що они не як покірні раби йдуть з прозьбою, а домагачуть ся того, що їм слушно належить ся.

В дорозі прилучились більше симпатизуючих з демонструючих, так що стало, яких до 10.000.

Цілий похід переходив поважно головною улицею до, мійського ратуша.

Тут поліція відперала їх. Проводячим тов. Ф. Шляхтином, котрий ніє значок домагача роботи для тих, що вмирають з голоду поліція заопікувалась, взявши в свої рамена і недопустила до Ратуша. В той час народ обурився, але їх успокоєно і даю знак вертатись далше походом до своєї власної Галі на 467 Манітоба Аве. Похід рушив. Поліція була ласкава заопікуватись і тоже удалася з демонстрантами аж на місце.

Тут все остановилось, еще промовили кілька бесідників, а вкінці візвано демонстрантів, аби розійшлись спокійно домів, за те оголошено, щоб о 8 мій год. знову приходили на мітинг до Трейде Гал где більше довідають ся про значіне 1 Мая. Веї розійшлись... Поїхала й поліція...

Вечером, о 8 ій народ в кількох тисячах явивсь до Трейде Гал где промовляли бесідники на різних мовах.

Словом відсвятковане 1 Мая відбулось так величаво, що позістане на довго в памяти веїх, як тих хто сприяє робітничій справі та і ворогам, тож повіяло холодом поза шкіру бачучи, що коли майже самі Українці могли учинити, так величаву демонстрацію, а що тогди буде коли веї трудящі, веї ті, що їх капіталістичні машини рвуть на куски злучать ся веї під одним стягом, коли веї стануть в своїй одинокій армії, Соц. Пар. Канади, котрої девізом є було й буде слово нашого найбільшого учителя соці-

ялізму К. Маркса, який сказав:

„Робітники веїх країв зднайтесь, ви не маєте нічо до страченя тільки кайдани, а здобудите цілий світ!“

ВЕЛИЧАВЕ ВІЧЕ

У місті Вінніпегу Канади 12 Мая о 8 год. вечером відбув ся великий мітинг скликаний Укр. Віп. Льокалем Ч. 2, С. П. К. скликаний в справі ухваленя резолюцій, що до трагедії, яка сталася в столичнім місті Галичини в Львові т. є. забите, тов. М. Січинським намісника т. А. Потоцького, яке то забите, тов. М. Січинський виконав підчас авдієнції в А. Потоцького дня 11 цвѣтня с. р. трома кулями з револьвера.

Коли жандарми виводили Січинського, то він звернув до хлонских депутаций і сказав: „Я вбив єго за веї кривди ним заподіяні народу“.

Тому ми У. В. Л. Ч. 2. С. П. К. взявши під розвагу, що М. Січинський учинив є не з особистої ненависти до А. Потоцького, а з великої любови до свого народу, котрий тяжкі кривди переносив найбільше через таких людей, як забитий Потоцький, за кривди, які терпить веякий нуждар в Галичині як український, польський, єврейський словом, веї ті, котрі лишне нате тепер живють, аби з їх праці не они користали а таких много, яким був Потоцький, рішилиєсь скликати мітинг вділи як повисе. Приєутних було кілька тисяч люда. Вибрано председателем мітингу тов. В. Кульку секретарював тов. Г. Сохацкий.

Перший забрав голос тов. В. Головацкий, який говорив, що тов. М. Січинський не є убійником, а власне

убійником був Потоцький, який своїми поступками будучи намісником Галичини забивав тисячами невинних муштин, женщин та дітей, а коли тов. М. Січинський добросердечний до тих, котрі терпіли через Потоцького, бачив що, помимо протестів, помимо голосу терплого народу ніяка власть не числилась з їх голосом, тому він не міг більше здержати терпеливо зневіривсь, аби коли єудміг єудити сильних єввіта єєго, до яких Потоцький належав.

Тому з любови до народу він, рішивсь сам покінчити з ним.

Тому і ми повинні висказати своє співчуте М. Січинському, як ті, котрі найбільше зазнали його холодних учинків для нас.

Він же довів до того два народи Галичини, польський і український так, що тії вже настроєні, в кожній хвдлі до пролітя крові, проліти кров цілком невинну, бо людови, як польському так українському не воювать би між собою, а воювать з спільними своїми ворогами—капіталістами.

М. Січинський не убійць, а власне лікар веїх тих, котрі є жертвою таких Потоцьких. Він болів за тими вдовами та сиротами, які з волі Потоцького утратили своїх мужів та дітей при виборах та підчас страйків, а вже найбільше померли смертю з перепрацьованя, а тож голоду. Потоцький оставив тоже вдову і сироти, але оставив з 130.000.000 корон чи більше.

Коли бесідник сказав, що ми веї повинні бути вдячні М. Січинському за єго героїський учинок і щоб заслати свій протест, щоб не єуджево цілком невинного М. Січинського, то веї з публі-